

Megjelenik hetenkint háromszor u. m. kedden, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési díj:

Egész évre 12 ft. o. 6.
Félévre 6 „ „ „
Évnyelvre 3 „ „ „
Egy hónapra 1 „ „ „

Szerkesztői szállás:

belső számúra 131. szám.

Kiadó hivatal:

középútcza Stein J. könyvkereskedése.

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI LAP.

Hirdetési díj:

3t. hasábos garmond sorért 1-szer 7 kr.
2-szor 6 kr. 3-szor 5 kr. s minden hirdetés után 30 kr. bélyegdíj.

Hirdetések felvételnek:

Bécsben: Oppelk Alajosnál (Wollzeile 22.)
„ Haasenstien és Voglernél (Wollzeile 9. szám.)
Posten: Zeisler M. (Király utczá 60 sz.)

Nyilvántartási czikk

sora után 20 kr. előleg beküldése mellett a szerkesztőséghez czimzendők.
Előfizetés s hirdetés a kiadó-hivatalnál kezeltetik.

Eredeti távsürgönyök.

Feladatott Pesten január 18-án 8 ó. 5 p. este.

Megérkezett Kolozsvárra jan. 19-én 12 ó. 30 p. este.

Szemere Bertalan ma Schwarzer téboly-dájában meghalt.

Az ellenzék tegnap zárt ajtóknál megtartotta országos tanácskozmányát. A pesti balközép a szélsőballal egyesült jelöltjei megválasztásának keresztülvitelére.

A párisi conferentia, néhány formálítás kivételével, bevégezte munkáját. A felhatalmazottak megállapodtak azon nyilatkozatban, mely a nemzetközi jogoknak, a török-görög összeütközésnél érintett elveire emlékeztet és Athénben közöltetni fog.

Feladatott Erzsébetvárosban jan. 18-án d. e. 9 óra.

Erkezett Kolozsvárra jan. 18-án d. e. 10 ó. 40 p.

Gróf Haller Ferencz Felső-Fejérmegye főispánja ma tartotta bevonulását Fejéregyházáról, háromszáz lovas előmenetele mellett és számos fogatok kíséretében, megyénk székhelyére. Kiindulásakor fogadta a megyei birtokosság, élén Horváth Jánossal, és Szoboszlav Károly vezetése alatti banderiummal. Segesvár határán minden pártfelekeztű zászlós banderium csatlakozott, és taraczk durrogása s zene fogadta. Dánoson átvonultában román és szász lelkesek beszédei és azokra adott meglátó válasz után Szász-Szentlászló határán a díszkapunál Ládai román szolgabíró által fogadtatott. Erzsébetvárosában ennek hatósága és banderiuma fogadta főbíró Karácsony vezetése mellett, hová városunk lakossága lelkes éljenzései közt érkezett be. A megyeház harpujánál Maurer alispán fogadta, a teremben pedig az összegyűlt tisztikar és birtokosság jelenlétében Elekes főbíró által tartott csinos beszédre meghatottan választott főispánunk, a ki hazánk és megyénk boldogságára sokáig éljen!

Pest, január 15. 1869.

△ A ki a balpárti lapokat olvassa, azt hiheti, hogy a Deák-pártnak vége, s a mostani kormány legfennebb csak néhány hétig tarthatja magát.

A dolog ellenkezőleg áll. Daczára a geszti elkeseredett hangoknak, a tordai mulatságos productióknak, a baloldali lapok lázas végerőködésének: a Deák-párt állása biztos; hogy nagy többségben lesz a jövő országgyűlésen is, előre lehet látni.

A gondviselés ezúttal nem azért fordította arczát e sokat szenvedett s már-már kimerült szegény nemzetre, hogy egy mosoly után megint elforduljon tőle, s emészto küszködések közt hagyja megint.

A nemzet józan eszét nem zavarták meg a kápráztató színek, kábító merész beszédek. A biztos jelen állapotot nem kívánja bizonytalanokért kockáztatni. Qui habet tempus, habet vitam, — érti e közmondás horderejét. S ha már a baloldali ligadtabb férfiak is megengedik, hogy viszonyaink sokat javultak; ha maga Ghyczy is azt mondja, hogy három év előtt bizony másképpen voltak mint most, s egész sorát számálja elő az örömdetes tényeknek, melyek hazánk életereit hosszas senyvedés után felvillanyozták, állami önállóságát, nevét a világ előtt elismertették, s benn a korszerű reformok, súlyos kérdések megoldása s felelős kormányzat által anyagi, szellemi s politikai jóllétének s Széchenyiként jövődö nagyságának alapját, koronás Urunkkal egyetértőleg, letették: mindezek után valóban azon lehetne csodálkozni, ha a nemzet megunva a pár évi áldásteljes és biztos utat, önként letérne arról csak azért, hát ha a sors még valami jobbra is segíthetne!

Az nem számít, hogy némelyek elégedetlenek. Az idealismus heves türelmetlenség, ambitio, magán- és zugérdekek, s más, részint nemes tulajdonok s okok, alkotmányos szabad országban természet szerint hoznak össze elégedetlen csoportokat. Ez nem baj, sőt annyiban a köznek hasznára válik, hogy a kérdéseket feszegetvén, a kisebb bajokat is nagyítván, mintegy sarkalják szünetlen a

legjobb kormányt is éberségre, vigyázatra, tevékenységre.

Még a sem olyan nagy baj, ha az ily csoportok vagy pártok olykor eltévesztvén feladatukat, kormányra kívánnak jutni a nélkül, hogy tisztában lennének magukkal, s azzal, hogy a mit akarnak, ezél- és időszerű-e? hogy vajjon nem többet kockáztatnak-e, mint a mennyit esetleg elérni remélnek?

Szerencsétlenség csak a volna, ha a nemzet többsége térne ily határozatlan, kapkodó és kockázatos útra akkor, midőn ok nincsen reá.

S századok óta bizonyára most van legkevesebb oka nemzetünknek, hogy politikát változtasson, s a régi, de valahára megtisztított alapot, melyen pár év óta hazánkban minden virágzásnak indult, újjakkal próbálja cseréltetni.

Hogy minden nincs még úgy, a mint óhajtanók, azt Deák Ferencz is többször megmondta, s vele tudjuk ezt mindnyájan. Amde van-e komoly gondolkozásu ember, a ki ne lássa át, hogy egy száz meg százféle súlyos bajokból üdülő ország, mint Minerva a Jupiter fejből minden kívánni valókkal felékesítve, egyszerre csodás módon elő nem rohanhat? Archimedes hajdan csak egy pontot kért, hogy arról a világot kiforgassa sarkából: s nekünk, az alkotmányunk adta széles mező ne volna-e elég arra, hogy a mit még óhajtunk, ez alapról okkal-móddal, de férfias következetességgel kivihassuk?

Mire való hát időszerűtlen kísérletekkel magát az alapot bolygatni? Ez az, a mi megfoghatatlan! — kívált ha meggondoljuk, hogy korunkban, b. Eötvösként, a nemzetek életereje és súlya, mit a gyakorlati élet folyamában bír érvényesíteni, nagyobb biztosíték az irott törvénynél, melyre passiv állásban hivatkozhatunk.

Nekünk haladnunk kell anyagi, szellemi és politikai téren feltartóztatlanul, ebben van jövőnk. Nekünk csak egy évig is passiv helyzetbe, szibbasztó kísérleti zavarokba esni vissza: kiszámíthatatlan veszteség volna.

Szerencsére nemzetünk jó geniusa örökös felettünk, a nagy többség megértette a helyzet komolyságát, idegen minden új alap kísérletektől, férfias komolysággal akar a már ismert biztos jó úton haladni tovább és tovább; erre mutat az új választásoknál a Deák-párt iránt mutatkozó túlnyomó bizalom, s e párt vezérlése alatt hazafi reményekkel nézhetünk a jövőbe.

Háromszéki hangok.

(.) Egy Vastag Nyak nevű úr producálja magát a „Hon” jan. 6-diki számában némi háromszéki esetlen hangokkal. Az embernek először is a jut eszébe, hogy a koponya is, melyből e hangok eszméi születtek, körülbelül az előnév bélyegét hordja magán. Persze kiki olyan fővel gondolkozik, a milyen van, és csak olyan hangokat adhat, melyekre műszerei képesítik.

Lássuk egy kissé curiositáshól Vastag Nyak úr eszejárását.

Ő nem tud különbséget tenni a néhai Bach, Schmerling, Palfi, Bartal és a mostani Andrassy kormányok közt. Azt mondja, hogy azok is azt hirdették, hogy csak az ok politikájuk üdvös, mint az Andrassy, illetőleg Deák párti kormány hirdeti. S ebből azt következteti, hogy mint amazok ámitottak, ezek is csak ámitnak, tehát inti Madarász-szerűleg a népet, hogy óvakodjék a veszedelmes kormánypártiaktól, a választáson Tisza féle követeket egytől egyig, mert ezek a jó hazafiak, kik zsebukban hordják — feltehetőleg — a nép üdvének bűvös pixisést.

Gyarlóska észjárása biz ez, hogy ne mondjam neveltséges. Mert először, valamint a castrum és vaczor közt szembeszökő a különbség: úgy a Bach stb. féle kormányok s a mostani Deák-párti felelős nemzeti kormány közt oly nagy a különbség, hogy józanul össze sem lehet hasonlítani őket. Egyik sötétség, a másik világosság.

De gyarló észjárásra mutat Vastag Nyak úr fentebbi hasonlításu másodszor azért is, mert ad absurdum megengedve, hogy okoskodása bár némileg is valószínű legyen: ebből a következnék, hogy az Andrassyé után majd legyen p. Tisza, vagy Vastag Nyak, vagy akáriféle kormányunk (!) annak sem kellene egy szavát is elhinni, mert lám Bach is ámitott. Talán legjobb lenne megereztetni a gyeplőt, nem tűrni semmiféle kormányt? mit mond Vastag Nyak úr?!

No de, mint mondtam, természetes, hogy kiki s így Vastag Nyak úr is, csak úgy elmélkedik s csak oly hangokat pengethet, milyenre műszerei képesítik. Eundéfogva nem is akarok vitába ereszkedni vele. Csak annyit kérdenék még meg, ugy kedélyesen, hogy miért oly rettenetes nagy kár háborgatni, illetőleg újból megválasztani a a sepsiszéki volt követet? Csak azért, mert szorgalmas hivatalnok? Hisz hiválnoknak lenni vagy nem lenni: az magában nem érv sem pro, sem contra. Okos ember előtt a földolog abban áll, hogy derék ember s értelmes jó hazafi-e az illető, képes-e megbízható-e arra, hogy képviselő legyen? S ha V. Nyak úr csak annyit tud felhozni a sepsiszéki volt képviselő ellen, hogy szorgalmatos hivatalnok, azzal csak ajánlót mond, bár tudán kívül, mert rendszerint a ki egyben szorgalmas, az egyébben is a szokott lenni, s az országgyűlésnek nem csak ásitózkra és rajongókra, hanem munkás tagokra is szüksége van. S ez bajosan lesz elvitatható a legvastagabb erőlködésel is, hogy a sepsiszéki volt képviselőnél értelme sebb, munkásabb, hasznosabb és bazafiasabb képviselője lett volna Háromszéknek a lejárt országgyűlési szak alatt.

Hivatalt visel, az igaz; mert a talentumot, ismeretet felkeresik, ha nem ajánlkozik is, s Erdély uniójának keresztülvitelére emberekre volt szükség a kormánynak, kik Erdély multját kellően ismerik, s a mellett magok is nemes multtal bírnak. Vastag Nyak úr, meglehet, nem is képzeli, hogy oly emberek is vannak, kik a hazának áldozatot hoznak, midőn hivatalt vállalnak még akkor is, ha rászorulva nincsenek s életcéljök más. És nem tudja képzelní sem, hogy az ilyen emberek hállára s nem idétlen célzásokra érdemekesek.

Amde volna értelme, ha Vastag Nyak úr azt mondaná, hogy Sepsiszek volt képviselője álljon félre, hogy boldoguljon más is; vagy: lám, le sem jő közinkbe, hogy egy kicsit agitáljon, a votumokat egészen ingyen várja; vagy: nem is született, hanem csak olyan székelyből lett úri ember stb. Ezeknek, mondom, volna értelme, hanem persze egy kicsit restelni való értelme.

Tehát új érvekre s egy kis józan okoskodásra kellene Vastag Nyak urnak valami módon szert tenni, mielőtt megint nyilvános hangok pengetéséhez fogna, hogy mulatságos ne legyen. Mert meg kell gondolni, hogy a dadogó nem neveltséges ugyan, mivel a természet őt ilyennek alkotta; de ha a dadogó ékes szólásban akarja magát producálni: ekkor már szánandóvá és neveltségessé tette magát a dadogó.

Pest, január 16. 1869.

(r. l.) Levelem, melyben a Jókai-Pulszky párbajról szóló távirati jelentésemet illusztráltam, a postajárás kalamitásai miatt megint elkésett. E föltt, higgye el szerkesztő úr, én is csak egy bosszankodtam mint ön, sőt talán még inkább; azonban ez nem használn. Vigasztaljuk megunkat azzal, hogy majd másként lesz, mihelyt a nagy-várad-kolozsvári vasút-megnyílik! Addig tőrjtek, ha mindjárt érdekesebb közlemények kéneek is vagy huszonnégy órát, — mert nem segíthetünk a dolgon.

Csernátóny azért lépett ki a „Hon” szerkesztőségéből, mert Jókai sörte érezte magát, hogy Pulszky mindkettőjüket egy kathedriába helyezte, s e miatt utóbbit kihívta.

Ez a tényállás, melyet némelyek szépítve úgy adnak elő, miszerint Csernátóny azért vált meg a „Hon”-tól, mert Jókait jövőre nem akarta eventualiter kitenni hasonló következményeknek, tudniillik párbajoknak.

A „Hon” eme két coryphaeus között egyébiránt — úgy látszik — soha sem létezett valami benső egyetértés, és a feszültség utóbbi időben napról-napra észrevehetőbb lön.

Feltűnt különösen az is, hogy Jókai a Csernátóny által közelebb adott estélyen — am-bár hivatalos volt — nem jelent meg.

Csernátónyval a scorio is kilépett a „Hon” szerkesztőségéből. Mondják, hogy együtt inditandnak meg lapot Wodianer kiadásában, a ki „A Szabad Sajtó” atyja is volt, de csecsemőjét alig egy hete korában eltemette, mert „A Szabad Sajtó” — miként tudjuk — születése után csakhamar meghalt.

Holnap lesz a baloldal conferentiája, melyben, a mint halljuk, ismét szóba fog hozatni a „Hon” és „Hazánk” fusiója.

Az eddigi egyetltsé nem csak az gátla, mert a két párttörődék között, habár csak apró árnyalatokban — akármit mondjanak — mégis létezik nézetkülönbség, hanem az is, mert Csernátóny, kit Tiszaék nem kedvelnek a „Hon” szerkesztő-

ségében dolgozott. Ezen ok most megszűnvn, az összeolvadás lehetségesebb lön, sőt egy-részből kívánatossá is, miután a „Hazánk” előfizetőknek csekély száma miatt csak tetemes áldozatokkal tartható fenn, — mi mindamellett kétségbe vonjuk bekövetkezését, mert a Tisza-párt bizonyára nem tévesztendi szem elől azon eshetőséget, hogy a differentiak az országgyűlés megnyitásával nagyobb mérvben nyilvánulhatnak a két fractio között, a midőn csakugyan külön organumot kell alapítani, — de még talán az ambitio sem fogja megengedni a hátrálást, és ezért majd továbbra is subventionálja a vállalatot.

Ha a fusio ezen combinatio ellenére is megtörténnek, a „Hazánk” mostani szerkesztője P. Szathmáry Károly beáll a „Hon”-hoz közlegénynek, azaz munkatárának.

B. Kemény Zsigmond visszalépett Pest lipótvárosi kerületében a jelöltségtől, és így most Wahrmann izraelita bankár (deák-párti) megválasztása bizonyosnak tekinthető.

Jókai, miután a siklósi kerületben, melyet eddig képviselt — miként már említők — nem lehet reménye győzni, elfogadta a jelöltségtől Pest terézvárosi kerületében, de Gorove ellenében, a ki körül a Deák párt tömegesen gyülekezik, és különösen a nagyszámu zsidóság is, nem fog többséget nyerni.

Conrad Mórnak szász ispanná leendő végleges kinevezetése közelebb váratik.

Ugy hiszem ez is lendit majd egyet a Királyhágón tuli viszonyok konsolidálásán.

Lapszemle.

A „Siebenb. Blätt.” elismeri, hogy a szászok közt jelenleg nincs oly párt, mely „nyilt” ellenzék képezne a dualismus és annak következményei ellen; hanem azért némelyek még mindig rá gondolnak a lettint korszak hűsös fazékaira, a dolgok változával kitűnnék a centralisták megtérésének valódi értéke, ép ezért nem igen bizik azokban, kik újabb időben állottak Deák zászlója alá. A királyföldi törvényhatóságokban még eddig siri csend honol, választásra készülés mozgalmal nem észlelhetők. E közbny okát abban keresi a „Siebenb. Blätt.”, hogy a népség több mint félszázad óta hozzászokván a szabálypontok gyámmokságához, az eddig hatalmas uraktól várja a jelszót, kész levén azt vakon követni, s ezért nem gondolja meg, kikre bizza érdekeinek képviseletét; másfelől elaltatja magát a mostani rendszer ellenei által terjesztett ama felfogással, hogy a száz ajku képviselők csekély számmal levén, működésük mitsem eredményezhet a roppant többséggel szemben. E nézetet azok hirdetik, kik a szászok közt a „rendiség” szellemét óhajtják fenntartani, nem engedvén a népséget azon „tény” felismerésére jutni, hogy az állam valamennyi polgárai, nyelv-és valláskülönbség nélkül, politikailag egyenjogúak, s így a szász választókerületek képviselői sem szász követek, hanem a magyar parlament tagjai, kiknek az ország jó és balsorsáról kell gondoskodni. A szászok nem sorakoznak az országos pártok színezete szerint, köztük arról van szó: a reform-párt hibeiből, vagy azokból választásának képviseletük, kik évtizedek óta kezükben tartják a gyeplőt. A „Sieb. Blätt.” kimondja nyiltan, hogy a jövő választásoknál is az ó-szászok lesznek többségben, miután a közügyek vitele maig egy bizonyos töredék kezében van, a parlamentáris élet hiányzik a városokban és községekben, nincs ön-álló elhatározás, hanem azokra hallgatnak, kiket eddig megszoktak vezéreklül tekinteni. A „Sieb. Blätt.” szerint szabad választásra a szászok közt mind addig gondolni sem lehet, míg győkes reform intézményeikben nem léteül, míg az eddig kizárt tényezők az új szervezetben helyet nem találnak, s így az alkotmányos élet lendület nem nyer. „Mig a jelenlegi helyhatósági szerkezet spanyol fala le nem romboltatik,” életerős politikai viszonyokra gondolni sem lehet.

A „Sieb. d. Wblt.” csakugyan gunyolódik Bömes választóihoz intézett nyilt levelével, hanem a brassói választók körében máskép gondolkodnak e derék száz hazafi felől. A „Kron. Ztg.” szerint Bömes újra meg fog választatni, mert ép oly politikus, milyenre Brassónak van szüksége. Itt ugyanis a szász és magyar jelleget akarják összeegyeztetni; itt a kormánynak adott „szabad kezét” nem tekintik önkénynek, hanem szükséges átmeneti hídnak; meg vannak e felől nyugtatva, miután a kormány felelős a parlamentnek és a közvéleménynek, s az okosság is azt tanácsolja, hogy kímélettel járjon el a szászokkal szemben, Brassóban nem látnak magyarosítási törekvést abban, hogy a nemzetiségi nyelv-törvény

értelmében a tisztviselők és ügyvédek egy részének ügyei 1/2-ét magyar nyelven kell folytatni; a comesválasztás jogának elvesztését is kárpótólva látják a nagyobb helybátóság szabadság által — szóval: a brassóiaknak nincs okuk elégtelenségre. A szebeniek ellenben búslakodnak a miatt, hogy városuk többé nem „Landeshauptstadt“, hogy a vöröstoronyi vasút elmaradt a fiaikat nem nevelhetik oly könnyen beamerékkel. Brassó politikája: Magyarország közbe érdekeivel összhangzólag haladni, ezért választ oly követet, mint Bümches. A „Kron. Ztg.“ bizalommal és reménnyel tekint Magyarországra újjalakulására, a mint azt a lefolyt parlamenti ülésszak megkezdette, meg van győződve, hogy a választók is ily értelemben adják szavazataikat Bümchesre.

A „Telegr. Rom.“ nem osztja a román tulzók azon nézetét, hogy a románok jövő képviselőválasztásánál tartózkodjanak a szavazástól; azt tanácsolja: vegyenek részt a választásban s hassanak oda egész eréllyel, hogy minél több román ajku képviselő foglalhasson helyet a parlamentben; de oly egyéneket válasszanak, kik tudják, hol fáj s az orvoslátért férfiasan készek sorompóba állani: tartanak szem előtt érdekeiket, mert csak így fogják azokat mások is tisztelni.

Ugyan a „Telegr.“ egy másik cikkében Hoffmann egyik művének a románokról elmondott dicsekvőit regisztrálja, így kiáltván fel: „a románok jobb sorsot érdemelnek!“ Mi is azt várjuk, hogy a románok oly jó sorsot érdemeljenek, milyent bármelyik Magyarhon földén lakó nemzetiség élvez; csak ne feledjék ők is, hogy mindnyájunk első kötelessége Magyarország épségét, szabadságát megőrizni, anyagi és szellemi haladását s ezáltal népe jólétét, fejlődését előmozdítani, biztosítani.

Választási mozgalmak.

Gy.-Sz. Miklós, január 10. 1869. — Csikszék felső kerületének s illetőleg Gyergyószéknek is országgyűlési képviselője t. Antalfi Károly úr gyergyói választói előtt tegnap 9-én Gy.-Szent-Miklóson, és ma Ditróban tartá nyílt képviselői jelentését. — Tapintatos párhuzamot vont Magyarország 1848 előtti, 48-iki s utáni és jeleni alkotmányai között; és a lefolyt alkotó országgyűlés vívmányait parlamentarizmus könnyűség és éllel tartott érthető s több helyett meghatározó és elragadó beszéddel ecsetelte, s a társ fel nagyszámú választói és hallgatói előtt.

Az osztatlan tetszés, mely a képviselő úrnak majdnem 2 óráig tartott beszédét általában kísérte, elegendőleg igazolta az országgyűlés többsége eljárásának helyességét; azon körülmény pedig, melylyel az ösmert deákparti képviselő úr közakarattal s nyíltan kérészt fel, hogy a képviselői állást a jövő országgyűlésre is ezen választókerület részéről fogadják el, — hangos tanúsága annak, hogy a székely nép hagyományos ősi jellemét, haza és koronás király iránti ragaszkodását, nem csak fel nem eszerelt némely rajongók ábrándjai s hitetéseivel; sőt inkább teljes bizalmát helyezi a hazafias kormány jóakarataiba, és a Deák-part jó hazafiságába, melynek zászlója alatt vívta ki a nemzet függetlenségét, s mely zászló alatt leend lehetséges a haza felvirágozását és a nép jólétét fokozatosan előmozdítani.

És ámbár a „M. Polgár“ s obligatus hívei Csikszék többségét baloldalinak denunciólták, azon-

ban azon egy-két igenis ifjú ölnökösökét a egy pár közgazdasági hivatalnokot — kik nem tartják lelkiismeretlen dolognak, sem incompatibilienek jó-fizetéses állásukat a kormányzó part ellenében felhasználni — kivéve, Csik-Gyergyónak derék népe, értelmisége és polgárai mind a jobboldalhoz tartoznak. Innen magyarázható, hogy daczára proselitáik alattomos működéseinek a nép volt orsz. követjeit mindenütt élénk érdekeltséggel fogadta, eljárásait helyeselte, s őket a jövőre megválasztani kijelölte.

Curiosumként nem lesz érdektelen egy kis alkotmányos ellenzéki basáskodási históriát megemlíteni, hogy a „geszti pártvezér“ és a „császi „Magyar Polgár“ is legújabb programjai tényekkel is illuminálva legyenek.

Ezen tény röviden sem több, sem kevesebb, minthogy a kebelbeli alkirálybírói hivatal, — melynek cheffe túlbuzgó ellenzéki — ukázt becsátott a sz.-miklósi dulóhoz, „hogy a fennemlített követ-jelentési gyűlékezést felfüggeszse és eloszlassa“; hogy ezen közbotránykozásra hivatalosan kiadott abszolút intézkedés végre nem hajthatatott, az részt a késedelemnek, de leginkább a sz.-miklósi járás hazafias jellemű dulóbiztosának közszönhető, miután a nevezett hivatalos sürgöny csak a gyűlés szétoszlása után került színrre.

Vajjon nem az ilyeneket értette-e Tisza Kálmán úr ismeretes geszti pronuntiamentójának „a hatalommal visszaélés, és más jogszabályok eszközök felhasználása stb.“ tétele alatt? Jó volna talán a mester szavait s azok értelmi kibontását, a buzgó tanítványoknak mélyebben tanulmányozni, hogy ilyenek tények következében vele collistoba ne jöjjenek; másfelől pedig bámulunk azon, hogy az alkirálybírói hivatal mily czímen nyulhat a dulói hatóság jogkörébe ily mélyen, ha csak a tisztaságtól nincs reá utasítása? Mintán azt fel nem tohetjük, hogy köztisztvisletben álló főtisztúrnak a Deák-illetőleg kormányzó part jogos működhetése megszorítására törekednek.

Egy választó és hallgató polgár.

Marosszék, jan. 12. 1869. — Volt képviselőink id. gr. Teleky Domokos és Tolnay Gábor a mai bizottmányi gyűlésen mindketten jelen voltak és többször megjelénztettek. Telekynek újabb megválasztása kétségtelen; a másik választókerületben többen fognak, mint jelöltek, föllépni, itt fog kifejlődni a vetélkedés inkább örvendtes mint szomorító neme, a mennyiben a választás nem part, hanem tisztán személykérdés leend.

M. Vársárhely, jan. 12. 1869. — Városunkban a követválasztási mozgalmak még nem jutottak el a komoly és döntő események stadiumába. Itt sok a nagy talentum, de óhajtanó volna, hogy a provisorista urak ne compromittálnak újabb a partot, a mint tavaly történt, midőn oly város, melynek intelligentiája bátorozottan deákparti, baloldali képviselőt választott. — Ma hire futamodott, B. L. népgyűlést fog tartani, azonban placatok nincsenek, a jövőmenők mit sem tudnak felőle. A székely már közbe kiált néha: „hagyjunk holnapra is belőle.“

Belső-Szolnokmegye f. hó 11-én tartott bizottmányi gyűlésen megválasztott a követválasztás keresztülvitelére a 60 számból álló középponti bizottmány, melynek 30 tagja a megye területére lesz kiszállandó.

Kolozsvár társas körei igen megnyerték a széphalmi utazó tetszését. „Van itt — írja — a társas együtlétekben valami szívesebb, melegebb, jobb, mint Magyarország egyenmely kores tájain. Mindenek ismerik egymást, nagyrészen rokonok, s a rokonok nem felejtik, mint más, hogy rokonok. Atyám, apám, anyám a nevezet, melylyel gyermek szülőihez szól, s együtlétekben szüntelenül cseng a mélcás bátyám vagy öcsém uram s mélcás nénem vagy hugomasszony. Az igen bátor bátyám és öcsémuram s a hideg uramöcsém s retteggő urambátyám, így vannak megnevezve, vagy elkerültetnek.“

Az aristocratia salonjai, s a szerényebb polgári körök egyaránt szívesen fogadták Kazinczyt. Az aristocratia Magyarország egyik előbbkelő, s rokoni kötelekkel több erdélyi főrangval össze-fűzött családjának fiát fogadták benne, az értelmes polgárság az író, kinek neve már, mint ismert, áthatott a Királyhágón inenne is.

Legkedvesebb társasága az ifjú Wesselényi Miklósé volt, kinek atyai házában Kolozsvárt szállva volt, kit Zsibórol ismere, s mint bámulatos tehetségű ez időben 20 éves ifjut rendkívül szeretett. Kazinczy már 1809-ben külön epistolával tisztelte meg Wesselényit, midőn a pozsonyi országgyűlés nemess felkelést rendelve, a még csak 12 éves, de szellemileg és testileg egyaránt kifejllett gyermek Közép-Szolnokmegye nemesseregénél kapitányi minőségben egy külön osztályt vezetett, s azt Nagy-Károlyban József nádor előtti tetszésnyilatkozatai közt s bámulatra ragadásával gyakorolhatta. Gyönyörűzet kifejezésével nézte végig, mint vívott a husz éves ifju az őz Naláczyval, a „vadbajszu öreggel.“

Bánffy György gróf, az időben erdélyi guber-

Meg kell még említenem, hogy e hó 12-kén délután 4 órára a megyei értelmiség egy már több napok előtt kifüggesztett falragasz általi meghívás következtében deákparti-képviselői kijelölési értekezletre gyűlt egybe, hol ismét fellépni szándékozó követjeink programjukat előadva, megjelénztettek, végül Gajzágó Salamon közgazdasági főbíránk s a képviselőház volt érdemdús alelnöke, egy az ékesen szólás művészetével előadott szónoklatot tartott tájékozási, felhasználva abban a legszebb hasonlatokat és idézeteket. Az értekezlet eredménye lett, hogy volt képviselőink Betegh Kelemen és gr. Bethlen Sándor újabban is e megye képviselővé kijelöltek. Kik a különböző politikai viszonyok közt annyira megérdemelték a közbizodalmat, Deák Ferencz nagy hazánkfia nyomdokain járva, kinek elvei és politikai nézetei által, egy újja született haza van megdicsőítve. Annálfogva a bizalom méltóan illeti őket a jövő országgyűlési időszakra azok részéről, kik hasonló elvek mellett, ha tán több szónoki tehetséggel, de tisztább honfi kebelrel bíró egyéneket választani alig ha tudnának.

K. L. B.

Gyula-Fejé-vár sz. kir. város közgyűlése folyó év és hó 14 kén 3. szám alatt tette a jövő országgyűlési képviselők választására előidőzkedését. Miután a magas belügyminiszeri rendelet tárgyalás alá vétetett, Elekes Károly szokott ékes-szólásával indítványt tett, hogy Gyula Fejérvár polgárságának a befejezett országgyűlés anyai és nagyszertűn áldásos vívmányai feletti öröme jegyzőkönyvileg fejeztessék ki, egyszersmind Gy.-Fejérvár város volt. képviselőinek b. Kemény Gábor és Török Dani tevékenységükért, maguktartásáért méltányló és helybenhagyó elismerés szavaztassék; ez indítvány harsány éljenek közt elfogadtatott, s határozattá vált.

Ezután a központi választmány 14 választmányi tagból és egy elnökből következőleg alkotott össze:

Elnök Elekes Károly; tagok: Barts Ferencz, Pap Ágoston, Henning Mátyás, Tordosán Sándor, Kovács Elek, Borsos Samu, Halász Jakab, Dergán József, Publics Nándor, Kohn Elias, ifj. Hannel Márton, Dobkai Károly, Klemens János, Keserű József.

Felvincz, január 17-én, 1869. — Aranyos-szék állandó képviselő-bizottmánya mai napon tartá meg rendkívüli gyűlését, melyen a közelebbi országgyűlésre küldendő követek megválasztása érdekében a szék egy választókerülettel alakulván, egyszersmind egy, főkirálybíró úr elnöke alatt működő 20 tagból álló középponti választmány választatott meg.

Megválasztatott továbbá a kebeli számvevő Szarvady Pál törvényszéki írnok személyében; s miután az időközben leérkezett törvényezikkek, kormányi rendeletek, átiratok és némely kebeli ügyek tárgyalattak, —

a jelen volt két képviselőnk Zeyk József és Gál Miklós, kik követi jelentésüket, már az előtt számos nyomtatott példányokban a székterületen kiosztották, a szép számmal összegyűlt bizottmányi tagok, mint választóiknak egy része előtt előszóval is beszámoltak eljárásukról, s maguktartásáról, miszerint a jobboldal politikáját követvén, mely az ország alkotmányos fennállását kivívta, s jövőre biztosította, úgy hiszik, hogy küldöik szellemében

nator, gróf Teleki József kancellár, b. Jósika János az időben kinevezett gubernialis consiliarius termeiben gyakrabban megfordult egy heti Kolozsvárt tartózkodása alatt. Nagy mulatságot szerzett neki, hogy Bánffy György a Kazinczy név lengyeles hangzása miatt csodálkozását fejezte ki, hogy magyarul ültözött lengyel vendége oly szépen ejti ki a magyar szót. A gubernator megnyerő jellemét, udvari fényét, magyaros öltözkését, s német szülése daczára magyarul folyékonyan beszélő és író nejét született Palm hercegnét sem feledte egyhamar utazónk.

Legmelegebben báró Jósika Jánosról emlékszik, kinek leánykái az ő „Genie“ leányától elváhatlanok lettek, s kit branyicskai birtokán is fölkeresett. Még melegebbé szítá Jósika iránti rokonszenvét az általa következtében elbeszelt eset.

„Erdélyben nem szabad két hivatali együtt viselni s így báró Jósika János, ki ifjabb gróf Teleki Józseffel és Katona Zsigmonddal együtt nevezetett ki gubernialis consiliariusnak, aug. 5-kén elbúcsúzik a vármegyétől. Lángoltam meglátni s lángoltam látni egy erdélyi vármegyei gyűlést is. Gróf Gyulainé elhíresztelő itéletemet és tudatta Jósikával, hogy megjelenek utolsó ülésében. És Jósika elkészítette vármegyéjét, hogy a magyar író fogadják el assessornak. S én nem valék ott! Ha megálmodhatam vala ezt, elhalasztám vala sz.-patai útamat!“

A kolozsvári salonok hölgyei — igen kedves emléket hagytak nála hátra. Egyik „nagytekinteti asszonyságról“ azon bókban emlékezik meg, hogy „kevelkedve“ onlanék előtte térdre, elmondandó, hogy imádja lelkeért. Szeretettel méltóságokon kiviligha nem magyarságot volt a fegyver, melylyel Kolozsvár hölgyei Kazinczyt meghódíták. „Több dámát egynél, ki magyarul nem tudott nem leltem,

cselekedtek; programmszerűleg kiemelve, hogy a jövő országgyűlésnek is üdvös eredményét csak úgy hiszik, ha a jobboldali politika jut ismét érvényre.

Ezen követi jelentést harsány éljenések által helyeselve a gyűlés, tanár Gyarmathi Sámuel, egy mély szakavatottsággal s meleg hazafiasággal érzetével telt hosszabb beszédben részrehajlatlanul mérlegeli a különböző politikai pártok irányát, törekvéseit, s előállított eredményt, s azon következtetéshez jutott, hogy azon irány, melyet a Deák-part követett, volt a létező súlyos körülmények között az, mely alkotmányos életünket feltámasztván, azon vívmányokat előállította, melyeknek jelenben örvendhetünk, s azért annak szemelőtt tartását a közelebbi választásoknál irányadóul ajánlja. A sziluni nem akará tetszésnyilvánítás bizonyítá, meennyire találkoztak a tanár úr meleg szavai, a képviselő-bizottmány hazafi érzületével, azoknak mintegy kifejezést adván, s követte ezen minden tekintetben nagyfontosságú s bármely parlament termében is kitűnő beszédet; minék következtében egy más bizottmányi tag indítványára követjeink eljárása iránti előmerés és bizalom jegyzőkönyvileg is kifejeztetett.

Emelkedett ugyan egy egy hang a baloldali politika mellett, de az minden viszhang nélkül elenyészett.

Ezen gyűlést követte a szokott ebéd főkirálybíró úr milánál, melyen üdvöpolarak üritettek király ú Felsége s királyi családjáért, a magyar miniszeriumért, Deák Ferenczért, királyi biztos ú nagyméltóságáért, szeretett főkirálybíránkért, s volt országgyűlési képviselőinkért, kik egyszersmind mint jövődöbeli követek a székek, üdvözöltettek.

K-t.

Adatok

Marosszék közlekedési ügyeihez.

(1869. január 6-kán.)

Darab idő óta gyakrabban volt alkalmam Marosszék országos érdekű főbb vonalain utazni, s az az élénk sürgős-forgás, tevékenység, melyet a szék közvetlen kezelése alatt álló vonalakon tapasztaltam, igen kellemesen lepett meg, s úgy találtam, hogy az igen előnyösen út el a szomszéd törvényhatóságok némelyikének álmos, csiga lassuságú, hanyag útmunkáitól. — A főbb vonalak néhány héttel ezelőtt még szabályos alaku kavicsshalmokkal voltak sűrű szegélyezve (most már elterítve) és pedig nem ama hagyományos föld, homok- és sárral bevert s épen nem normális nagyságú kövegütlekkel, mely inkább megbetegíti, mint gyógyítja az útnak testét, — hanem jól megválasztott és nagyobb részt tisztított kavicsból álló csiszolt prismákkal, melyek mind megannyi emlékeztető jelek ama közigazgatási tisztviselők buzgalomára, kiknek a nagy közönség ez eredményt köszönheti; s ha ezek közt alkirálybíró m. Bothos Kálmán urat s a székek alig egy éve óta szolgáló fiatal, de már is közelméretű kivívott mérnökét, t. Kiss Gyula urat első sorban említem, azt hiszem, hogy az igazság és méltányosság bátorai közt maradtam.

Legyen szabad ezúttal tájékozási Erdély részi közlekedési ügyeinkhez, a Marosszék területét különböző irányban átmetsző, országos érdekű közlekedési vonalakon mult év folytán végrehajtott útmunkákat röviden elősorolnom:

s ez egy is magyarországi volt. Ellenben lettem olyakat, kik epistolámat ipamhoz olvashatják és értéik. Ilyen gróf Kornis Ignáczné, szül. gr. Teleki Anna. S aligha nem o dama volt az, kit a büszkeségében emelt író „imádott lelkeért.“

Magát Kolozsvár városát nem találta oly szépnék és magasztalandónak, mint lakóit. Kassához hasonlítja, de Kassát pompásabban és szerencsésebben épültnek találja. A város nevezetesebb épületei közül mint „nagy stíltű, de nem cifrárt s így annál szebbet“ említi a piaci templomot, a farkasutcai reformatus imolat (ennek külseje eljesezti a szemet), az unitarius egyházat, mit „új izlésűnek és csinos“nak talál, a Boeska házat, Mátyás születés házát, s azon nagypiaczi lakot, melyben 1772-ben József császár volt szállva.

Nem találjuk érdeklőnnek felemlíteni a megjegyzést, mit az unit. templom „In honorem solius Dei“ feliratára nagy helyesen tesz. „Templomnak felirása nem kell, kiki tudja: micsoda és ki tisztelőre épült, s bölcs parancsa volt a bölcsnek, hogy az a gyakor és szűkegtelen emlegetés által ne profanáltaassék.“

Említi Kolozsvár leírásában, hogy francia, olasz nyelvmenterei, rajz, táncz, vívás tanítói vannak. Névleg kiemeli Nuhnäuser s Nagy Samu rajztanárokat, Schmelzer szobrászt, Szimon ékszerészt, ki Szent-Pétervárral is volt összeköttetésben. Kolozsvár két typographiáját, mint híresen rosákat említi, és Tiolsch kereskedésénél, mint különösséget emeli ki, „hogy a secharponyvákkal, ingbodorokkal, porcellánnal és fanyaszszal baráti asszonyságban nagy halom elegant kötésű ábitatos könyvek, s a sok velinre nyomtatott fabrikai német románok állanak s magyar könyvek helye sincsen.“

A kolozsvári salonok hölgyei — igen kedves emléket hagytak nála hátra. Egyik „nagytekinteti asszonyságról“ azon bókban emlékezik meg, hogy „kevelkedve“ onlanék előtte térdre, elmondandó, hogy imádja lelkeért. Szeretettel méltóságokon kiviligha nem magyarságot volt a fegyver, melylyel Kolozsvár hölgyei Kazinczyt meghódíták. „Több dámát egynél, ki magyarul nem tudott nem leltam,

TÁRCZA.

Kazinczy Ferencz erdélyi útja.

III.

(X. Y.) Kolozsvárt — hová jun. 30-án érkezett — igen kellemes hetet töltött el Kazinczy. Mint is ne? Addig általa nem ismert, vagy csak kevéssé ismert írók körében jól érezte magát, ki hivatásának, szenvedélyével üztöt feladatának tartá ismerettség, levelezés, személyes összeköttetések által szellemileg összpontosítani az irodalmat.

S itt lelto Döbrenteyvel — az időben Gyulay Lajos gróf nevelőjét, — itt Kenderesy főkörmányszéki tanácsost, az irodalom buzgó pártfogóját s tudós író, „kit Erdély egyéb tudósai védőjük, bologitójok gyanánt tisztelték“; itt Frici Fekete Ferencz, egykori királyi táblai bíró, a „Spectator“ fordítóját, b. Naláczi Józsefet, a francia iskola hívét, Inczédi László kormányzéki titkár, az időben kezdő író, kit Kazinczy sokat utazott fiatal embernek mutat be; „egy nagy tekintett embert, Daykának egykori iskolatársát a pesti seminariumban, Döme kanonokot azon időben lefolyt nyelvújítási harcok érdekeltjét, kit Kazinczy hódított meg a neologusoknak és másokat.

És a mi Kazinczyt Kolozsvárt legkellemesebben lepte meg: a magyar nyelv volt, mit Erdély társas körei, a polgáriak úgy, mint a fensőbb körök jobban megőriztek a magyarországiaknál. „Itt nem is hallani más beszédet, mint a magyart, s midőn ezen álmélkodva örvendek, barátim, kevelkedve erdélyiségökön, biztatának, azt fogom mondani, midőn a tokaji hegyet meglátom is? Többen álmélkodva hallák, hogy én magyarországi oly jól tudok magyarul.“

Cluj-Napoca.

I. Régi vonalak.

1. A balavásárparajdi út, az államút-ból Balavásárnál kiágazva, mindenütt a Kis-Küküllő völgyén halad, Szovátán át Parajdig; 21,586 folyó ól hosszúságban.

2. A m. vásárhelyparajdi út, mely Jedd, Kebele-Szt. Iván, Tompa stb. helységeken át vezet a Nyárad völgyébe, — Kibédnél szakad bele az 1-86 szám alatti vonalba, s a parajdi m. vásárhelyi útnak tetemes rövidítésére szolgál; összesen 18,922 folyó ól hossza.

3. A m. vásárhely-m. bándi út, a Mező-ségen át vonul Tordamegye széléig; 10,694 folyó ól hosszúságban.

4. A közsvényes-remeteparajdi út, 9813 folyó ól hosszúságban; — a Régen felől Parajdra húzódó közlekedésnek könnyítése és rövidítése.

Mind négy vonalon az évi szükséges földmunkák: az oldalsáncok kitakarítása, újabb feltöltések, úteszállítások (pl. Erdő-Szentgyörgynél) végrehajtottak; — s a két első vonal merőben, a harmadik csak részben, megkavicsoltatott.

II. Új vonalak.

5. A nyáradtő-ákosfalvi vonal, mely 8087 folyó ól hosszúságban, a m. vásárhely-kolozsvári, a m. vásárhely-egyesvár-szebeni államutakat a Nyárad termékeny völgyén át köti össze egymással, nem kevesebb, mint nyolcz népes termelő helységet érintve. — E vonal az idén nyitott meg, földmunkája a Lőrincz és Lukafalva közötti 700 ölet tevő rész kivételével bevégeztetett, s az egész hosszúságának körülbelül egy harmada megkavicsoltatott.

6. A m. vásárhely-királyfalvi útnak a székét érdeklő része körülbelül 6000 folyó ól. Ennek felén a földmunka bevégezve, megkavicsolva.

7. A szabad-csávási útkiigazítás 2000 öleten a földmunkának egyharmada bevégezve, egyhatoda megkavicsolva.

A fennebbi hét pont alatt elősorolt, országos érdekű útvonalakon kívül, említést érdemelnek még a következők:

III. Legújabb mellék közlekedési vonalak:

1. Mező-Bánd és M. Kapus között 4000 öl.
2. Torboszló és Kibéd között 5000 öl.
3. Makkfalva és Szolokma között 4000 öl a m. vásárhely-sz. udvarhelyi útnak lehető rövidítésére, igen szép és fáradságos munkájú útrész. És végre

4. A nyomati hegyiút, körülbelül 500 folyó öltre terjedő jelentékeny úteszállítás.

A megnevezett összes útmunkák megtételére rendelkezés alatt állott 60 ezer gyalog és 30 ezer ígás-napszám. A gyalog-napszámokból igen kevés hátralék maradt, míg az összes ígás-erő 12 ezer prismát hordott és anyagszert a következő

IV. Építkezési munkákhoz:

1. Szovátánál, egy a Küküllőn épült esinós, 16 öl hosszúságú fabídhöz, mely a két partvéd kivételével, egészen a múlt évben épült, — és

2. A nyáradszentimrei boltíves köbíd-höz, mely a beomlott régebbi hid helyére, ingoványos talajon cölöpalapzattal készült.

És minde munkálatok végrehajtottak egyetlen fizetési utbiztos nélkül! Méltó elismeréssel kell tehát adózni a fennevezett alkirálybíró-, a székmező- és az illető dűlőbiztosokon kívül azon önként vállalkozott, fizetéstelen utbiztosoknak is, kik kötelességeiket annyi önzetlen buzgalommal teljesítették!

Végül: különök nagy örömeire szolgálja, ha vázlatos adatai más törvényhatóságok tudósításait is hasonló kimutatások közzétételére buzdítaná.

R. T.

A kolozsvári kereskedelmi és iparkamara felirata
a m. kir. ipar, keresk. és közgazdászati miniszteriumhoz, a kolozsvár-gy. fejevári, illetőleg torda-gy. fejevári postakocsijáratok hiányossága tárgyában.

Az arad-gy. fejevári vaspályának m. é. decz. hóban történt megnyitása, illetőleg múlt hó 22 ke óta a Kolozsvár és N. Szeben közt eddig fennálló naponkénti máhakoai-járatok megszüntetvén, a máhakoai személyszállítás Kolozsvár és N. Szeben közt csak közvetve aként áll fenn, hogy a Kolozsvárról Maros Vásárhelyre induló máhakoai Tordán átadja az innen Szász Sebesbe induló kocsiának, és megfordítva a Gy. Fejevárt és Szeben felől érkező útasok és szállítmányok Tordán a M. Vásárhelyről Kolozsvárra indított kocsiira vannak utalva. E közvetett összeköttetésből önként következnek, hogy a szállítmányok és útasok csak annyiban folytathatják útjukat tovább, a mennyiben a Tordáról indított, vagy Tordára érkezett kocsi még hely van, a minek leggyakrabban éppen az ellenkezője történik, annyival inkább, mert a tordai postabiztali személyzete összesen 2 egyénből állván, az átvétel és átsomagolás sem történhetik kellő gyorsasággal.

Azonban ez csak mellékes baj ahöz képest, hogy a vasút megnyitása fennállt menetrend és közvetlen összeköttetés megvalósításával, a kolozsvár-szeben-brassói vonalon a küldemények érkezése

csaknem 24 órával lón késleltetve, és a gy. fejevári vasút használata Kolozsvár, M. Vásárhely, sőt Szebenre nézve is lehetlenné téve, mert ugyanis ily közvetett, s Gy. Fejevárt meg a végpontokat csak átmenőleg érintő összeköttetés mellett, a vasúton indulni akaró útasok és szállítmányok nem bizonyosak a felől, hogy útjukat tovább folytathatják, annyival kevésbé, mert Gy. Fejevárt is a postai személyzet elégtelensége mellett a gyors átsomagolás fizikai lehetlenségei közé tartozik.

Az ezen intézkedés ferdességéből származó hátrányok a postai küldemények és személyszállítmányoknál már oly gyakran fordulnak elő, hogy ezen ipar- és kereskedelmi kamara kötelességének tartja arról a főmélt. kir. miniszteriumhoz jelentést tenni, kérve a forgalmi érdekében a baj orvoslását, másként a közönséget a gy. fejevári vasút megnyitával több kár, mint előny éri.

Igénytelen nézetünk szerint a dolgon aként volna leggyorsabban agitve, ha Gy. Fejevárt, mint a vasút végállomása központnak vétetvén, a máhakoai és postai összeköttetés Kolozsvár, M. Vásárhely és Szeben felé onnan indulna ki s viszont oda irányulna vissza, még pedig a postai személyzet kellő szaporításával lehetővé tétetnék, hogy a vasúti vonat megérkezéskor a postakocsik pár óra múlva minden irányban indulhassanak, és hogy a különböző irányból indított kocsi a vasúti vonat indulása előtt pontosan megérkezzenek s az átsomagolás megtörténhessek.

Kolozsvárt, január 8-án, 1869.

Az ipar- és kereskedelmi kamarától.

Napi hírek.

— A kormánysszék külsőbőn álló megszüntetvén, feloszolván a kebelében székelő kath. comissio is, azon a kath. híveket égetően érdeklő kérdés merült fel, hogy miként fognak kezelteni ezután a kath. alapítványi dolgok. Ez incidensből a Kolozsvárt lakó világi katolikusok, kormánysszéki tanácsos Jakab Bogdán meghívása folytán, szombaton délután a lyceumban gyűlést tartottak, s elnökül b. József Lajost választván meg, megkezdtek az e fölötti tanácskozást. Rövid vita után elhatározták a cultuminiszteriumhoz felírni azírát, hogy rendelje el egy ad hoc státus-gyűlés mielőbbi összehívását, hogy ott, ugy a törvényekből gyökerezőleg, mint egy nem rég kelt királyi leirat alapján, az eddigi kath. comissio teendőit átveendő egy 24 tagból álló bizottság alakítsassék. E felirat támogatására kir. biztos úr 8 msa is felkérte a határozatát, s végeztetett az is, hogy aláírása végett minél többen kerestessenek meg az erd. kath. püspökséghez tartozó hívek közül.

— Ö Felsége báró Rothschild Gusztávot párisi tiszteletbeli főkonzulá, a szabályszerű konzuli illetékek húzására való joggal, kinevezte. A vallás- és oktatásügyi magyar kir. miniszter dr. Csiky Viktor kolozsvári kir. jogakadémiai helyettes rendkívüli tanárt, a m. kir. egyetemnél az egyházi jogból magán tanárrá lett képesítése folytán, e minőségében megerősítette, dr. Kolozsváry Sándort, a helybeli reform. kollegium tanárát pedig a kolozsvári jogakademiánál fennálló államvizsgáló-bizottmány tagjává kinevezte.

— A követválasztásokra vonatkozólag Brassó e hó 13-án alakította meg központi választmányát. 60 tagból áll, melyhez 30-at a város, ugyanannyit a vidék ad.

— Milyen sok hőbortos dolgot elkerülne az ember, ha a jövőndő meg-meglebbentene fátyolát. Ha tudták volna a szerdahelyszékiek is, hogy ugy lesz, a hogy lett, bizony nem csináltak volna egymásnak olyan ijedelmes karácsonyt. Ugy lett pedig, hogy a követválasztási előmunkálatok tárgyában kiadott miniszteri rendelet folytán összesgyűltek románok és szászok, s ad normam Nagy-Sinkszék, közös egyetértéssel, testvériesen, a mint illik, kijelentették, hogy propistálnak az országgyűlés végzése ellen, s néznek a mit néznek, de... Nézik Ö Felséget, ki előtt mégis csak meghajolnak, de arra az országgyűlésre, melyre ők köveiket csak koronázni küldték, s mely ezen actus után rögtön szét nem szaladt, sőt egyről másról tanácskoznai, de még, horrendum dictu, törvényeket alkotni is mert, arra a parlamentre nem is hederit Reusmarckt, s ezt ezennel meg is mutatja azal, hogy jegyzőkönyvileg kívánja kifejeztetni, hogy az ott hozott törvényeket csak Ö Felsége iránti hódolából fogja respectálni; de kijelenti ünnepélyesen, hogy a központi választmányt sem fogja megalkotani. A királybíró indítványára azonban, azon megjegyzéssel, hogy csak Ö Felsége iránti tiszteltből tessük, mégis megalkotották, választván bele nem kevesebb, mint 3 Macellariut, Györgyöt, Antalt és Demetert.

— A román mozgalmakra vonatkozólag czafalokat hoz a bukaresti hivatalos lap. Egyikben kijelenti, hogy onnan soha sem akartak Erdélybe emissariásokat küldeni, másokban a Brassó felé igyekvő gyorskocsi feltartóztatása okán a vállalkozók által kötött szerződés megszegését mondja, mely minden politikát kizár. — Közöltük e com-muniqué-t a nélkül, hogy — a hivatalos czafalok természetét ismerve — arra valami különös súlyt fektessünk.

— A honvédség szervezése folytán — mint írják — a közös hadügyminiszter felszólítást intézett a tetteges szolgálatban nem levő összes tisztakhoz, hogy a honvédségi szolgálatra magukat bejelentessék.

— Tordamegye Holtmaros b. bitvallásu egyházközségének Ö Felsége a prot. czélok előmozdítására rendelt alaphól 300 frtot engedélyezett templomépítésre.

— Bálok. A tánckedvelők nagy gyönyörűséggel tekinthetnek a közel jövő elé: négy olyan bál közelit, melyek mindenike koronázott versenyez, a színházi álarcos bál folyó hó 21-dikén, másik a jogász bál folyó hó 26-dikán, erről már szólunk; másik a kereskedők febr. 1-én, ezt is említők; harmadik egy új testület, a „Kolozsvári kör“ legelső táncvizalma, febr. 6-dikán, melyre csak most küldettek szét a meghívók, s mely ezek számából, valamint a rendezők erélye- és buzgal-mából következtetve, bizonyára félelmes vetélytárs-ként fog feltűnni az első rangu bálók sorában. — Bálokról lévén szó, megemlíttük, hogy a szász-egényi vidéki kaszinó-egylet is rendez egy sokat ígérő vigalmat f. hó 26-kán. Ezek a jövő vidám alakjai. A multból is felemlítettünk egyet, s ez az ugynevezett Szváték, vagy gyermek-bál volt a rendonte termében f. hó 16-kán, mely semmi kívánni valót sem hagyott fenn. Minél tovább haladt az idő, szokás szerint, annál jobban nőttek a tánczos párok, míg végre a zsenge fiatalaság a apró bim-bók helyett, nyíló rózsákat a emberszámba tartozókat látnak tova röptülni, s röpültek is, míg a hajnal szárnyukat nem szegte.

— Fogaraszvidékről írják, hogy a közelebbi bizottmányi-gyűlésen Sustai főügyész törvénytörvénysszéki elnöknek, Akután törvénytörvénysszéki főügyésznek; Gramma főjegyzőt, törvénytörvénysszéki elnöknek; Pandrát pedig szolgabíróknak választották meg. — Ugyanannan egy szerencsére csak komikusknak maradt esetről tudósítanak. Egy elfáradt gyalog útas ugyanis, felülhúzás reményében megszólítja a mellette elrobogó gyorskocsi konduktorát, ki útasunk vállán egy rozszant puskát is megpillantván, rablónak képzeli a pisztolyának mindkét csövét rá sűti; erre a kocsi nagy ijedten a lovak közé csap, a kocsi menekül, s a sértetlen maradt gyaloglónak elég ideje maradt boszankodni a konduktor fejét átjárt királybágontról rablóka-landokra. — Ugyancsak Fogaraszról írják, hogy egy gyárban explosio törénvén ismét 3 ember sebesült meg.

— A marhavész ugy a Királybágon innen, mint túl, folyvást pusztít. A múlt évi decz. hó második felében a Királybágon innen 424 udvarban megbetegedett 1246, s elhullott 711; túl 597 udvarban megbetegedett 1821, s elhullott 1234. Feltűgyelet alatt maradt összesen 35 község, melyek közül 12 az erdélyi részekre esik.

— Többek felszólítása következtében bátor vagyok Kolozsmegeye alsókerületének követválasztóit felkérni, sziveskedjenek e hó 31-dik napján délelőtt 10 órakor Mocson megjelenni, egy, a választást megelőző értekezletre. P. Kamarás, jan. 14-kén, 1869. B. Kemény Gyula.

— A szilágysomlyói választókerületben b. Bánffy Albert viszályozása folytán P. Szathmáry Károly, Kovács Lőrincz és Kabos Imre a képviselőjelöltek.

— A horvát miniszterium szervezése megindulván, kinevezettek: dr. Suhaj Imre miniszteri tanácsos, Czar János és Rusnov Antal osztálytanácsosokká, s Kresztics György és Sztankovics Dániel miniszteri titkárokká.

— Petőfi szobrára nézve egy pesti magyar lap azon indítványt tevő, hogy annak leleplezési ünnepélyt 1873. jan. 1-re, mint Petőfi születésének 50 éves jubileuma napjára kellene kitűzni. Mi is magunkévá tesszük ez indítványt írja a „B. P. K.“ Ugy látszik így is fog megtörténni.

— A királybágontról megyék is részint megalakíták, részint most alakítják központi választmányait. Még eddig legtöbb helyett a Deák-párté lett a győzelem.

— S. A. Ujhelyről jan. 14-ről távirják: Gr. Andrássy Gyula miniszterelnök a nagy számmal egybegyűlt választói előtt, mint képviselő, ma tette meg jelentését. Beszéde, melyben élesen és behatólag bírálja az ellenzék politikáját, folyton növekvő lelkesült tetszéssel fogadtatott. Épen most kezdődik a tiszteletre rendezett faklyásmenet. A város ki van világítva. Az ez alkalomból rendezett bankettre mind eltekelt a jegyek.

— Nemes felső-fejevármegyei honvéd egyet alelnökehez, tisztelt Csiki József úrhoz! A tisztelt alelnök úr ezelőtt mintegy két s fél hóval honvédek ígéretet tett volt, hogy hirlap útján báterben elmaradott felső-fejevármegyei honvédekkel együtt gyűlést fog birteni, vagy tartani, de mind eddig, ön, tisztelt alelnök úr, honvédi ígéretének meg nem felelt. Hirlapilag felkérem, miszerint hirlapilag jelölje ki nemes Felső-Fejevármegye külkerületében, hol? mikor? s micsoda idő-tájjban akar tartani egy honvédi-gyűlést? a melyben én magam is, mint honvéd, részt akarok venni. O. Ivánfalva, decz. 31. 1868. Mohai József, honvéd.

— Apró hírek. Tegnapelőtt városunkban egy pléhesmester föfelőtte magát. Okán betegsé-gét mondják. — Fogarason „kiegítő-egylet“ van

alakulóban. — Tauffer Emil, igazságügyminiszteri fogalmazót a németországi fejezeti hivatalnok-egylete, tagjainak sorába egyhangulag fölvetve. — Mindenünne arról tudósítanak, hogy a lanyhá időt kemény hideg váltotta fel. No ez nálunk sem újság. — A „Honvéd“ című lapnak egy politikai és irodalmi tartalmu melléklete indult meg „Olló“ ezimen; ára félévre 1 frt. Megjelenik minden hónapban egyszer. — Köhalomban távirai állomás nyitott. — Sopronmegyében is főispáni változás volt, Horváth Antal lett Szechenyi Gyula helyett, ez utóbbi fölmeltetett. — Lukácsfi A. kijelenti, hogy nem ő írta az e lap 3 dik számában megjelent, Dézsről kelt tudósítást. — A keresk. miniszter a chemia és államgyógyászat tanulása végett két fiatal szakembert küld külföldre. — Csernátornról teljes bizonyossággal állítják, hogy lapot fog indítani. — Zalamegye népszeri alispánja Oszterhuber József meghalt. — A Schiller emlékére eddig 19,017 frtot gyűjtöttek össze a németek.

Nyílt számadás.

Nagy-Enyed, január 7. 1869. — Tekintetes szerkesztő úr! Kérem legyen szives e nyilvános számlának becses lapjában helyet adni.

Kimutatás a múlt év nov 28-kán a helybeli kereskedő ifjak által, a helybeli kisedővő-intézet javára rendezett táncvizalom bevétele- és kiadásairól.

Bevétel: Eladatott belépti-jegy 162 db á) 80 kr. 129 frt 60 kr. A jegyváltásnál egyesek által tett felülfizetésből 3 frt 40 kr. Királyi biztos gr. Péchy Manó ö exeljától egy jegyért 20 forint. Bevétel összesen: 153 frt.

Kiadás: A táncsterem-diszítés, világítás és zene összesen: 152 frt 20 kr. Maradt a fennevezett kisedővő-intézet anyagi jóllétének előmozdítására összesen: 80 kr.

Nagyra becsülendő azon nemes eszme, melytől a kereskedő ifjuság vezéreltetve e bált rendezé, céljuk t. i. az volt, ha 50 frt tiszta jövedelmet tudnak felmutatni, abból a nevezett intézetnél egy alapítványt tesznek egy szegény árva gyermek számára, s annak ruházattal ellátását is gondjaik közé számították.

A kitűzött célt el nem érhetvén, M. M., mint a kereskedő ifjuság bárendező-bizottság elnöke, a fennmaradt 80 krt a kereskedelmi testület áldozatkészségéből 20 frtra nevelte, s azt a kisedővő-intézet pénztárába be is szolgáltatatta, melyet az intézet hálás köszönettel fogadott.

Zeyk Károlyné ö nagysága a bál után egy jegyért küldött 5 frtot tanár Gáspár János úrhoz, mely összeg rendeltetése helyére áttétetett.

A nagy-enyedi kisedővő-intézet hálás köszönetét küldi kir. biztos Péchy Manó ö exeljának, mílgs Zeyk Károlyné ö nagának azon részvételleljes áldozatkészségükért, melylyel az intézet anyagi jóllétének emelésére közreműködni kegyeskedtek.

Köszönetet mond továbbá az intézet a helybeli kereskedő ifjuság s az egész kereskedő testületnek azon közöhangjással kapcsolatban: vajha jövődében számításukban ne csalódnának, hogy a nép s nemzét mivelődésének otáralapzatahoz — a messze jövőbe beható s gazdagon gyümölcsöző áldozatukat a közös boldogság emelésére — lerak-hassák! Örhegyi.

Hivatalos értesítések kivonata.

Pályázat. Marosujvárt egy III dik bányatiszti állomásra febr. 15-éig.

Árverések. Ilyefalván ház és telek jan. 29, márcz. 20. — Szamosujvárt árlejtés a „Faisz-bine“ koresma kijavítására febr. 6. — Maros-Portuson árlejtés a hajóvontatásra jan. 25.

Nemzeti színház.

Január 13-án „Egy férj bűnhődése“, eleven francia vígjáték 3 felvonásban, írta Sardou és Tibout, kellő elevenességgel előadva.

Január 14 én Albisi László jutalmára „Zsidó honvéd“, eredeti énekes színmű 3 szakaszban, írta L. S., zenéjét szerzette Káldi Gyula. Ily férczmű régóta nem került színpadunkra; meséje, valamint a kidolgozás pongyola s az egész darab inkább nevezhető irodalmi szegénységi bizonyítványnak, mint színműnek. Hibául rójuk fel Albisinek is, hogy játélmjátékára ily silányságokat szemel ki. És megjegyezhetjük egyáltalában, hogy sem ez, sem a „Rozaaszintű lélek“, vagy a „Fejér szekfü“, melyeket ily alkalmakon hozott szíre, nem nevelik a különben jó hírből álló régi színész babérjait. Naponta nagyobb szükségességet éreztük a jutalomjátékok elűrésének. A játszószemélyek a darab megmentéseért eleget tettek, Sz. Mátrai Laura (Eszter) és Kovács Gyulának (Dávid) sikerült is szerepeikben jellemet teremteni, de a szerzőnek épp oly kevésé sikerült, mint Albisinek Iozig honvéd szerepében masquirozni a zsidó dialectust; de ez a tér Albisinek már nem hozhat semmi jót.

Január 15 én „Egyetlen leány“ és „Férj az ajtó előtt“, operette. Mindkét előadás dícséretesen folyt le.

Január 16-án Odry Lehel jutalmául „Ördög Robert.“ Ez előadás is egyike azoknak, melyekről elismeréssel kell szólnunk. Meierbeornék e nehéz és szép operája a játszószemélyek részéről nemcsak hibátlanul ment, de némely részletek kiváló hatást idéztek elő; így a negyedik felvo-

násban ama gyönyörűt magán és kettős dallam, melyben Mándokiné (Izabella) és Dallfi (Robert) kiváló jól énekeltek, az üdők felvonásában Bertham (Odry), Robert (Dallfi) kettős, később Alice-al (Tannerné) bármás dallam, melyben egy jutalma zott, mint a többiek erősen álltak meg helyüket. A színház safova volt.

Január 17-én „Zsidó honvéd” hangzatos cím alá bujtatott silányság ismét tele ház előtt.

KÜLFÖLD.

Páris, jan. 15. A „Constitutionnel” jelenti: A konferenciának tegnap ülése, mely három óráig tartott, Rhingabé görög meghatalmazott nem volt jelen. A felhatalmazottak újlag köteleztek magukat, hogy a konferenciát ülések tárgyalásait határozottan titokban tartandják. A nevezett lap azon véleményben van, hogy Görögország — szemben a hatalmak közt uralkodó egyetelmiséggel — magatartását összhangzába fogja hozni a hatalmak elhatározásaival. A konferencia ma ismét tartandó ülést.

A felhatalmazottak jelentik, hogy a konferencia Rhingabé meg nem jelenésének dacára is folytatni fogja munkálkodását, és egy nyilatkozatot fog formulálni, mely a konferencia nézetét tartalmazandja a török görög viszály felett.

66.—1869.

(29)

Hirdetmény.

A földmivelés, ipar és kereskedelmi m. kir. minister ur ő nagyméltósága kijelentve az iránti élnék kívánságát, hogy a magyar bányatörvény végleges szerkesztésében a bányai képviselői is részt vegyenek, és azon kívánsággal is vezettetvén, hogy az erdélyi bányai képviselők minden ágának nyújtassék az alkalom külön érdekeinek érvényesítésére, folyó év 5-én 208. szám alatt kelt magos rendelettel megengedni méltóztatott, hogy az erdélyi bányai képviselők köréből a magyar bányatörvény tervezése céljából meghívandó bizottmányba három tag hívassek meg, még pedig oly módon, hogy minden bányakörlet, melyben különböző alapszabályok vannak hatályban, külön képviselőt is válasszon.

E szerint az egyik képviselő az Abrudbánya Verespataki bányamegyéből, — a második Zarándmegyéből és a régi aranykörtől, — a harmadik pedig Erdélyország többi részeiben működő bányai képviselők által leszek választandó.

Az Abrudbánya-Verespataki bányamegyében a kelt intőzkedés eziránt már meg tetetvén, — ezennel még felhivatnak tehát.

(A) a Zarándmegyében, továbbá a Hunyadmegye Maroson inneni részében, végre Alsófehérmegyében (kivéve Abrudbánya és Verespatakot)

(B) a Hunyadmegye Maroson túli részében, Torda, Kolozs, Belső Szolnok és Felsőfehérmegyékben, továbbá Csik, Háromszék és Udvarhely székeken, végére Beszterce, Fogaras Brassó és Naszod vidéken létező minden bányamű társulatok és társaságok, miszerint kebelekből egy egy képviselőt válasszanak, mely képviselők azután a megválasztási bizonyítékkal ellátva, valamint a bányaművek egyedüli tulajdonosai is, még pedig az (A) alatti területre nézve **Abrudbánya** bányavárosba a m. k. bányai bizottsági irodában folyó évi **Február hó 23-án**, a (B) alatti területre nézve pedig itten **Zalathán** a bányahatóság hivatali épületében folyó évi **Február hó 27-én tartandó közgyűlésre** az érintett bizottmányi képviselő megválasztására megjelenni sziveskedjenek.

Zalathán 1869 évi Január hó 13-án
A m. k. Bányakapitányság.

Sz. 9. 1869.

(20)

(3—3)

Főnöki

Pályázat.

A nagyméltóságú m. kir. pénzügy miniszteriumtól nyert felhatalmazás alapján ezennel közhírré tétetik, miszerint ezen magyar királyi pénzügyi igazgatóság számvevői osztályánál egy annak vezetésével megbízandó, a VIII-k díjosztályba sorolt m. k. számtanácsosi állomás 1500 osztrák forint évi fizetéssel és 150 ft. évi lakbérrel, továbbá egy számtisztii állomás évi 900 ft. fizetéssel és 90 ft. évi lakpénzzel, vagy fokozatos előléptetés esetében 800, 700, 600 vagy 500 ft. évi fizetéssel és 10% lakpénzzel betöltendő.

Ezen állomások elnyeréséért folyamodványok az életkor, jelenlegi állás, a magyar nyelvről úgy szóban mint írásban is tökéletes bírása, jó eredményre végzett tanulmányok, a számvitel vizsga letétele, a számadási és fogalmazási szakbani jártasságuk, a számvitelre vonatkozó szabályok és rendeletek teljes ismeretei kellőlegi kimutatása mellett, vagy közvetlen vagy hivatalok útján ezen pályázat első kiírdetése után négy heti időköz alatt ide benyújtandók.

A m. k. pénzügyi igazgatóság főnökségétől
Kolozsivárt 1869 évi január hó 7-én

(9) Naponta 11 órán túl friss
farsangi-fánkok és hassé-pastétomok
kaphatók
Tauffer János czukrászatában.

Gyógyszer

mindig vérző foghús, csúszos fogfájás és fogkő- képzés ellen.

Nem csak a tudomány tekintélye, hanem egyesek tapasztalata is bizonyítja, hogy a száj s a fogak naponta tisztítása, azok egészségére nézve igen-igen szükseges, s betegségeket valamint csorvást és ideges fájalmukat elhárítja. A cél-
nak megfelelő legbiztosabb szerül általános **POPP J. G.** gyak. fogorvos
Anatherin-Szájvíze Bécsben, Stadt, Bognergasse Nr. 2 van elismervé felülmúlhat
lan hatásában csúszos és csúszós fogfájás, könnyen vérző, torba, gyuladós
foghús, annak megdagadása vagy elenyészése ellen, főleg előhaladt korban, skor-
but és caries ellen, elhárítja a mesterséges vagy odvas fogak, s a dohányzás által
okozott kellemetlen szájbűzt, s a szájak kellemes frissességét s tiszta izlést ad. Szám-
talan tanúsítvány bizonyítja ezen eredménydus hatásokat. Többek közt a következők:

Sokféle gyógyszer nem volt képes mindig vérző foghússomat, csúszos fogfájalmat
sokféle gyógyszer nem volt képes mindig vérző foghússomat, csúszos fogfájalmat
sokféle gyógyszer nem volt képes mindig vérző foghússomat, csúszos fogfájalmat
sokféle gyógyszer nem volt képes mindig vérző foghússomat, csúszos fogfájalmat

Bécs,

báró Blumau s. k.

Egy palack ára mint eddig 1 ft 40 kr. o. ért.

Kapható:

Kolozsivárt: WOLFF J., Dr. HINCZ Gy. ENGEL J. és BINDER gyógyszerészek és
KARVÁZ J. Tordán: Wolf gyógyszerész. Dédesen: Krémer Sámuel. Devén: Bosniaki és Gergely.
Medgyesen: Folbert gyógyszer. Nagy-Ényeden: Oberth J. gyógyszer. M. Váradhelyt: Fogarasi D. és
Bucher. Szászvárosban: Leonhardt. Szász-Régenben: Traugott és Wachner. Zilahban: Weiss gyógyszer.
Sz. Somlyón: R. Tarsa Ign. Kézd-Váradhelyt: Nagy Jakab. Bözörményben: Lányi J. gyógyszer.
Nagy-Bányán: Papp gyógyszer. N. Károlyban: Jellinek gyógyszer. Szinjer-Váradhelyt: Gerber gyógyszer.
Szegedben: Sill Mih. Müller gyógyszer. Zóhrer, Steiner. Brassóban: Fabik gyógyszer. Jekelius gyógyszer.
Anken C. és társa. Károly-Felváradhelyt: Wagner könyvtáros. Segesvárt: Markos Fr. Teutsch J.
B. Misselbacher, Bözörmény: Dietrich és Fleischer. Tergóvits Ed. Nussbeck. Tektoris G. M. Nyir-
egyházban: Bacsi B. gyógyszer. Reich, Pavlovich. Balázsföldön: Fülöp és társa. N. Árpád és Beck
M. G. Sz. Miklósban: Mikó M. Sz. Udvarhelyt: Beczasi Em. Földvár: Temmer E.

Páris, jan. 15. A „Gaulois” így szól: Itt az ideje kijelenteni, hogy a spanyol trónra való jelöltségnél legvalószínűbb kilitással Aosta herceg bir. Ha a herceg megválasztatik, az esetben az olasz koronához való jogáról le fogja mondani.

Konstantinápoly f. hó 14-ről távirják: A nagyvezir a be nem avatkozással nem tartja özszeegyeztethetőnek, hogy az észak-amerikai kormány Görögországnak páncél-hajókat ad el. Az amerikai követ egy ezen ügyet illető reclamatióra azt felel, hogy az unio eselekvőségének zsinór-mértékül csak törvényei szolgálhatnak.

A „France” a Bismarcktól sugalmazott porosz sajtó által Beust gróf ellen intézett megtámadásokra egy cikket küldt, ezt mondja: Poroszországnak Ausztria elleni valóságos elleneszenve onnan származik, hogy ez utóbbi — t. i. Ausztria — magát újraszervezni, s rangját és befolyását Európában ismét visszanyerni törekszik. Ez az, a mit Bismarck meg nem bocsáthat Beustnak. Az eféle támadások az ausztriai birodalmi cancellár állását csak megzsilárdíthatják. A „France” visszatörölésül azt tanácsolja Ausztriának, hogy a birodalom erőinek újraszervezését csak folytassa tovább.

Konstantinápoly, jan. 13. Hirszerint az orosz nagykövet — a konferencia határozatának közlése mellett — azt kívánta a Portától, hogy Hobbart pasát, ki jogtalanul zárolja Syrá, hívna onnan vissza. Aali pasa erre azt válaszol, hogy Hobbart pasa csupán az „Enosis” hajót zárolja,

mely ott tartózkodik, de nem Syrá; ha azonban Oroszország felelősséget vállal az „Enosis” hajóért, ez esetben Hobbart vissza fog vonulni.

Bukarest, jan. 13. Bratiano egy monstre meetinget rendezett, melyben báboru esetre a görögöknek Törökország elleni támogatása mellett szónokolt.

A „Nordd. Allg. Ztg.” kijelenti, hogy polemiaja nem Ausztria, hanem az 1868. évi ausztriai politika ellen volt intézve, mely Poroszországon súlyos jogtalanságot követett el. E lap elismeri, hogy a polemia nyugtalaníthatja a kedélyeket Ausztria s Poroszország viszonyai iránt, s a népgazdasági érdekeket csorbíthatja, s ezért e lap azt — ha csak lehet — megszüntetendő. „Mi” — így folytatja — „semmi oly érdeket sem ismerünk, melynek Észak-Németországot arra kellene bírnia, hogy Ausztriával békéltetésben éljen, s mi melegen öhajítjuk Ausztria jólétét. De Ausztria felhatalmazott hordjuk létfontosságunkat. Mi Ausztriának rokonzenyünk iránt ismételt bizonyítékokat adtunk; mostani támadásaink nemzeti méltóságunk megsértésén alapultak.”

Legújabb.

Madrid, jan. 16. A Madridban és a tartományokban történt s tudvalevő eddigi választások tulnyomólag a kormány szellemében ütöttek ki.

Berlin, jan. 16. A pénzügyi törvény felett folyt tanácskozásokban Jakobey a budget ellen szól, mivel a kül- és belpolitika jelenlegi constellatioja mellett Németországnak egységes vagy szabadelvű kifejlődését lehetetlennek tartja. Szóló szilárdul ragaszkodik ezen nézpounthoz, habár egyedül állana is e felfogásával. A pénzügyminiszter ez utóbbi oknál fogva feleslegesnek tartja a kormány részéről való választ, mire a pénzügyi törvény elfogadtatik. A bevételek úgy, mint a kiadások egyaránt 167.538.494 tallerra előirányozták.

Gabona ár Kolozsivárt jan. 14-én 1869.

(Alsó a. mérk. középár.)

Tisztabúza 3 ft 34 kr. Elegybúza 2 ft 30 kr. Rozs 1 ft 78 kr. Árpa 1 ft 40 kr. Zab 1 ft 20 kr. Törökűza 1 ft 28 kr. Pityóka — ft 60 kr. Marhabús fontja belváros 20, külvárosban 20 kr.

Távirati tudósítás a bécsi börzéről.

Január 18-án: 5% Metaliques 100 ft 60.70. 5% Nemzeti kölcsön 100 ft 65.50. Kamat 60.70 1860. Kölcsön 93.60. Bankrészevény 688. Hitelintézeti részvény 200 ft 253.50. London 10 ft st. 100 ft 23 1/2, kr 120.70. Érdst 118.25. Cs. királyi arany 5.70.

Erdélyi földteh. kötv. jan. 18-án: 72. 75.

Tulajd. és felelős szerkesztő: Sándor József.

(30) (1—2)

HIRDETVEY.

Alattírt ügyvédi irodámat Sz.-Ujvárra áttéve, f. év. január 1-sőjétől fogva megnyitottam. Midőn ezt közhírré teszem, a hozzám folyamodókat pontos és gyors eljárásomról mérsékelt díj mellett biztosítom.

Sz. Ujvárt, 1869 január 10-én.

BALÁSZ IMRE, h. ügyvéd.

(25) (2—3)

Szász-Régeni

Wermescher Mihály és társai

ezéget viselő szeszgyárban egy szakavatos és jártas főző, jelen év februárius 1-ső napjától kezdve — ke-restetik.

Tudósítások a fennebbi szeszgyárhoz intézendők.

Grosz Károly,

fogművész

vidéki rendes körutjából

Kolozsivárra

visszatért. Ajánlja szolgáltatát

a nagyérdemű közönségnek.

Lakása, mint eddig: a dr. Szabó-háznál.

(23)

2—3

(14)

(3—3)

A Nagyvárad kolozsivári vasut tulajdonosai jó bizonyítványokkal ellátott s nyelvismerettel bíró egyéneket kíván alkalmazásba főlvenni, különös előnyvel lévén azok iránt, a kik ezelőtt vasuti alkalmazásban voltak. Kérelmezők folyamodványaikat a Nagyvárad kolozsivári vasut irodába kül-magyarutca Radák-háznál kéretnek beadni.

WARING BROTHERS és ECKERSLE.

(19)

(2—3)

„Egy grófi házhoz kerestetik egy jó bizonyítványokkal ellátott

huszár,

ebbeli ajánlatok a hosszú szappanutczai 377 szám alatti háznál elfogadtatnak.”

Legnevezetesebb francia találmány!

Eau d'Aspasie.

Legújabb bőrszépítő-szer, minden ártalmas alkatrész nélkül, tiszta növény-anyagból készítve.

Végre sikerült a fáradhatatlan tudományok egy szert találni fel, a mely minden hátrány nélkül az egészségre nézve, minden eddig feltalált szépítő vizet, meglepő gyors eredményei által, felülmúl. Csak egyszeri használat után is a bőr, akár a kór, akár más befolyás következtében, lett légyen fakósárga és hervadt, fehér és hajlékony lesz, lehetségszerű rózsaszín frissességet ölt, s hatását még nagyobb szobai hőségben sem veszti legkevésbé is el.

Egy eredeti üveg ára, magyar és francia utasítással 1 ft 50 kr.

Központi raktár a magyar korona országaira nézve

Heymann Zsigmond-nál Kolozsivárt.

Részletadás Kolozsivárra nézve: **Binder C. H.** ur gyógyszer-tárában. (16) 4—*

Raktárak minden városban alakítottak. Átvéők sziveskedjenek levélben a központi raktárhoz fordulni.

(387)

(17—*)

Csak czélszerűleg választott,

hibátlan szemüvegek

kimélik és tartják meg a láterőt.

valamint jeles

színházi látásokat,

melyek a szemet nem fárasztják,

készít és árul

BOSCOVITZ A.

opticus és erőművész.

Kolozsivárt, főtér, dr. Szabó-telep háza.

CSAK VALÓDI OROSZ-CHINAI

THEA, egyenesen behozva,

új szedés Congó fontja 2, 3, 4 ft. Sou-chong fontja 3, 4, 5, 8 ft. külön-

son ajánlatok Császár-Melange, bécsi fontja 5 ft. Mindenféle theát 1/2 és 1/2

fontos pakétokban is. Cubarum kupája 1 ft. Valódi ó jamatecukor

ja 75 krtól 2 ftig. Cognac, 10 éves, Arrac, puncsescentia, finom fran-

czia és holland liqueurok széktüldetnek

GRANICHSTEEDTEN S. által Bécsben, Stadt, Graben, 29 sz. a Trattner-

hof beljében. (330) (17—24)

Megrendelések utánvétel mellett pontosan teljesíttetnek.

Arjevezékek kívánatra vitelbérmentesen és ingyen.